

Brussel, 23 januari 2019
(OR. en)

5495/19

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0233(COD)**

**CODEC 137
FISC 48
ECOFIN 42
CADREFIN 27
PE 12**

INFORMATIEVE NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het Fiscalis-programma voor samenwerking op het gebied van belastingen - Resultaat van de bespreking door het Europees Parlement (Straatsburg, 14 tot en met 17 januari 2019)

I. INLEIDING

De rapporteur, de heer Sven GIEGOLD (Verts/ALE - DE), heeft namens de Commissie economische en monetaire zaken een verslag met één amendement (amendement 1) op het verordeningvoorstel ingediend.

Daarnaast diende de S&D-fractie één amendement (amendement 2) in en de Verts/ALE-fractie een identiek amendement (amendement 3).

II. STEMMING

Tijdens de stemming op 17 januari 2019 heeft de plenaire vergadering twee amendementen (de amendementen 1 en 2, identiek aan amendement 3) op het verordeningvoorstel aangenomen. De aangenomen amendementen staan in de bijlage.

Na de stemming is het voorstel overeenkomstig artikel 59, lid 4, vierde alinea, van het Reglement van het Europees Parlement terugverwezen naar de bevoegde commissie, waardoor de eerste lezing van het Parlement niet is beëindigd en onderhandelingen met de Raad worden geopend.

Vaststelling van het Fiscalis-programma voor samenwerking op het gebied van belastingen *I**

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 17 januari 2019 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het Fiscalis-programma voor samenwerking op het gebied van belastingen (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))¹

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

[Amendement 1, tenzij anders bepaald]

AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT*

op het voorstel van de Commissie

2018/0233 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van het Fiscalis-programma voor samenwerking op het gebied van belastingen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 114 en 197,

¹ De zaak werd voor interinstitutionele onderhandelingen terugverwezen naar de bevoegde commissie op grond van artikel 59, lid 4, vierde alinea, van het Reglement (A8-0421/2018).

* Amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in vet en cursief, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Fiscalis 2020-programma, dat is vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad³ en ten uitvoer wordt gelegd door de Commissie in samenwerking met de lidstaten en geassocieerde landen, en de voorlopers van dat programma hebben de samenwerking tussen de belastingautoriteiten in de Unie in grote mate helpen te vergemakkelijken en te intensiveren. De belastingautoriteiten van de deelnemende landen hebben de meerwaarde van deze programma's, met inbegrip van de meerwaarde voor de bescherming van de financiële en economische belangen van de lidstaten van de Unie en van belastingplichtigen, onderkend. Aan de uitdagingen die de komende tien jaar worden verwacht, kan **vaak niet doeltreffend** het hoofd worden geboden als de lidstaten niet verder kijken dan de grenzen van hun eigen bestuursgebieden en **niet** nauw samenwerken met hun tegenhangers.
- (2) Het Fiscalis 2020-programma biedt de lidstaten een Uniekader waarbinnen zij deze samenwerkingsactiviteiten kunnen ontplooien en dat kosteneffectiever is dan wanneer elke lidstaat, **onderling dan wel met derde landen waarmee de Unie nauw samenwerkt op het gebied van belastingen**, afzonderlijk zijn eigen samenwerkingskader op bilaterale of multilaterale basis zou opzetten. Het is derhalve passend de voortzetting van dat programma te waarborgen door op hetzelfde gebied een nieuw programma, het Fiscalis-programma ("het programma") vast te stellen.
- (2 bis) **Het programma moet de capaciteit van de lidstaten voor de bestrijding van belastingfraude, corruptie, belastingontduiking en agressieve belastingplanning versterken, onder meer door middel van technische bijstand voor de opleiding van personeel en de ontwikkeling van administratieve structuren. Deze bijstand moet op transparante wijze worden verleend.**

² PB C [...], [...], blz. [...].

³ Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de Europese Unie voor de periode 2014-2020 (Fiscalis 2020) en tot intrekking van Beschikking nr. 1482/2007/EG (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 25).

- (3) Door te voorzien in een actiekader dat de eengemaakte markt ondersteunt, ***eerlijke concurrentie in*** de Unie bevordert en de financiële en economische belangen van de Unie en haar lidstaten beschermt, moet het programma belastingfraude, belastingontduiking, ***agressieve belastingplanning en dubbele niet-belastingheffing*** helpen te voorkomen en te bestrijden, onnodige administratieve lasten voor burgers en bedrijven bij grensoverschrijdende transacties helpen te voorkomen en te beperken, ***eerlijkere en efficiëntere belastingstelsels helpen te bevorderen***, de mogelijkheden van de eengemaakte markt optimaal helpen te benutten en ***eerlijke concurrentie in*** de Unie helpen te bevorderen, en een gemeenschappelijk optreden van de Unie in internationale fora helpen te ondersteunen.
- (4) In deze verordening worden voor het programma de financiële middelen vastgelegd die voor het Europees Parlement en de Raad in de loop van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiebedrag vormen in de zin van punt 17 van het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer⁴.
- (5) Ter ondersteuning van het toetredings- en associatieproces van derde landen staat deelname aan het programma ook open voor toetredingslanden en kandidaat-lidstaten alsmede voor potentiële kandidaten en partnerlanden van het Europese nabuurschapsbeleid, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De deelname kan ook openstaan voor andere derde landen, ***met name minst ontwikkelde landen***, in overeenstemming met de voorwaarden die in specifieke overeenkomsten tussen de Unie en die landen zijn vastgesteld met betrekking tot hun deelname aan programma's van de Unie.
- (5 bis) Het Europees Parlement heeft prioriteiten vastgesteld. Het gebrek aan financiële middelen vormt een belemmering voor de verwezenlijking van de doelstellingen die het Europees Parlement heeft vastgesteld voor het meerjarig financieel kader voor de periode na 2020 [2017/2052(INI)]. Een doeltreffendere samenwerking op belastinggebied kan bijdragen tot een betere inning van de nodige middelen voor de tenuitvoerlegging van het toekomstige meerjarig financieel kader.***
- (6) Verordening (EU, Euratom) **2018/1046** van het Europees Parlement en de Raad⁵ (het "Financieel Reglement") is op dit programma van toepassing. Zij bevat regels voor de

⁴ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁵ ***Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr.***

uitvoering van de Uniebegroting, daaronder begrepen regels voor subsidies, prijzen, aanbestedingen en vergoeding van externe deskundigen.

- (7) De acties die konden worden verricht in het kader van het Fiscalis 2020-programma, dienen te worden behouden omdat zij hun waarde hebben bewezen. Om de uitvoering van het programma eenvoudiger en flexibeler te maken en zo de doelstellingen ervan beter te kunnen verwezenlijken, moeten de acties alleen worden gedefinieerd in de vorm van algemene categorieën, met een lijst van voorbeelden ter illustratie van concrete activiteiten. ***Acties moeten evenwel gericht zijn op de aanpak van prioritaire thema's, met als doel de financiële en economische belangen van de Unie en haar lidstaten te beschermen.*** Door middel van samenwerking en capaciteitsopbouw moet het Fiscalis-programma ook de benutting en hefboomwerking van innovatie bevorderen en ondersteunen om de kernprioriteiten inzake belastingen nog beter te kunnen verwezenlijken.
- (8) Gelet op de toenemende mobiliteit van de belastingplichtigen, het aantal grensoverschrijdende transacties en de internationalisering van financiële instrumenten ***en bijgevolg het verhoogde risico op belastingfraude, belastingontduiking en agressieve belastingplanning***, die de grenzen van de Unie ruim overstijgen, kunnen aanpassingen of uitbreidingen van de Europese elektronische systemen tot derde landen die niet met het programma geassocieerd zijn, en tot internationale organisaties van belang zijn voor de Unie of de lidstaten. Zij zouden met name de administratieve lasten en de kosten vermijden die gepaard gaan met de ontwikkeling en de exploitatie van twee soortgelijke elektronische systemen, namelijk voor de uitwisseling van inlichtingen binnen de Unie respectievelijk internationale inlichtingenuitwisseling. Daarom moeten kosten voor aanpassingen of uitbreidingen van Europese elektronische systemen met het oog op samenwerking met derde landen en internationale organisaties, wanneer een dergelijk belang voldoende onderbouwd is, in aanmerking komen voor financiering uit het programma. ***Op voorwaarde dat prioritaire thema's volledig zijn gefinancierd, moeten, indien van toepassing, specifieke acties met minst ontwikkelde landen, met name met betrekking tot automatische informatie-uitwisseling, eveneens worden aangemoedigd in het kader van het programma.***
- (9) Gelet op het belang van de mondialisering ***en de noodzaak om belastingfraude, belastingontduiking en agressieve belastingplanning te bestrijden***, moet het programma de mogelijkheid blijven bieden om een beroep te doen op externe deskundigen in de zin van artikel 238 van het Financieel Reglement. Deskundigen moeten op transparante wijze worden geselecteerd op basis van hun vaardigheden, ervaring en kennis over de specifieke

223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

actie, alsook op hun vermogen om aan deze actie bij te dragen. *Er moet voor worden gegarandeerd dat deze deskundigen onafhankelijk zijn en dat er geen sprake is van mogelijke belangenconflicten met hun professionele rol. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat alle belanghebbende partijen worden vertegenwoordigd.*

(9 bis) Gelet op de recente goedkeuring van Richtlijnen 2014/107/EU⁶, (EU) 2015/2376⁷, (EU) 2016/881⁸, (EU) 2016/2258⁹ en (EU) 2018/822¹⁰ van de Raad en de lopende onderhandelingen over een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCCTB), moet het programma ernaar streven de medewerkers in de belastingdiensten op te leiden met het oog op een doeltreffende uitvoering van deze richtlijnen.

(10) In overeenstemming met haar streven naar samenhang en vereenvoudiging van financieringsprogramma's, dat de Commissie in haar mededeling "De evaluatie van de EU-begroting"¹¹ van 19 oktober 2010 verwoordt heeft, moeten de middelen worden gedeeld met andere financieringsinstrumenten van de Unie wanneer de beoogde acties in het kader van het programma doelstellingen nastreven die verschillende financieringsinstrumenten gemeen hebben, zonder dat deze activiteiten evenwel dubbel kunnen worden gefinancierd. Bij de in het kader van dit programma opgezette acties moet ervoor zorg worden gedragen dat de middelen van de Unie ter ondersteuning van het fiscale beleid en de belastingautoriteiten op samenhangende wijze worden gebruikt.

(10 bis) Met het oog op kosteneffectiviteit moeten in het Fiscalis-programma mogelijke synergieën worden onderzocht met andere Uniemaatregelen op verwante terreinen, zoals

⁶ Richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 359 van 16.12.2014, blz. 1).

⁷ Richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 332 van 18.12.2015, blz. 1).

⁸ Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad van 25 mei 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 146 van 3.6.2016, blz. 8).

⁹ Richtlijn (EU) 2016/2258 van de Raad van 6 december 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft toegang tot antiwitwasinlichtingen door belastingautoriteiten (PB L 342 van 16.12.2016, blz. 1).

¹⁰ Richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies (PB L 139 van 5.6.2018, blz. 1).

¹¹ COM(2010)0700.

het Douane-programma, het fraudebestrijdingsprogramma van de Unie, het programma voor de interne markt en het steunprogramma voor structurele hervormingen.

- (10 ter) *Individuele nationale initiatieven ter bestrijding van fraude zouden de fraude kunnen verschuiven naar andere, vaak naburige, lidstaten en onevenredige administratieve lasten kunnen veroorzaken voor bedrijven die zich aan de regels houden, alsook een gebrek aan rechtszekerheid bij internationale handel. Het is daarom van cruciaal belang dat de Commissie de nationale fraudebestrijdingsmaatregelen op elkaar afstemt door middel van coördinatie van nationale beste praktijken op Unieniveau.*
- (11) *Een aanzienlijk deel van de begroting van het programma zal worden besteed aan acties ten behoeve van capaciteitsopbouw op het gebied van informatietechnologie (IT). Daarom moeten de gemeenschappelijke en de nationale componenten van de Europese elektronische systemen in specifieke bepalingen worden beschreven. Voorts moeten de reikwijdte van de acties en de verantwoordelijkheden van de Commissie en van de lidstaten duidelijk worden omschreven. Er moet soepele interoperabiliteit zijn tussen de gemeenschappelijke en nationale componenten van de Europese elektronische systemen, en synergie met andere elektronische systemen van relevante EU-programma's.*
- (12) Momenteel bestaat er geen verplichting om een strategisch meerjarenplan voor belastingen (MASP-T) op te stellen met het oog op de totstandbrenging van een samenhangende en interoperabele elektronische omgeving voor belastingen in de Unie. Teneinde de samenhang en de coördinatie van acties ten behoeve van IT-capaciteitsopbouw te waarborgen, moet het programma voorzien in de opstelling van een dergelijk MASP-T.
- (13) Deze verordening moet ten uitvoer worden gelegd door middel van werkprogramma's. Gelet op het middellange- tot langetermijnkarakter van de nagestreefde doelstellingen en rekening houdende met de eerder opgedane ervaring moeten de werkprogramma's meerdere jaren kunnen bestrijken. De overschakeling van jaarlijkse naar meerjarige werkprogramma's zal de administratieve lasten voor de Commissie en de lidstaten verlichten, *maar mag in geen geval leiden tot verlies van informatie en transparantie voor de belastingbetaler. In meerjarige werkprogramma's moet alle relevante informatie worden weergegeven die in het kader van de in deze verordening genoemde jaarlijkse verslagen of inventarisaties wordt gegenereerd. Deze jaarlijkse verslagen moeten openbaar worden gemaakt, teneinde belastingbetalers op de hoogte te stellen van optimale werkwijzen, geleerde lessen, uitdagingen en resterende obstakels die in het programma zijn vastgesteld.*
- (14) *Ter aanvulling van deze verordening moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van*

de Europese Unie (VWEU) handelingen vast te stellen met betrekking tot de vaststelling van jaarlijkse werkprogramma's.

- (15) Overeenkomstig de punten 22 en 23 van het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeving van 13 april 2016¹² moet **het** programma worden geëvalueerd op basis van informatie die wordt verzameld door middel van specifieke toezichtvereisten, waarbij echter overregulering en administratieve lasten, in het bijzonder voor de lidstaten, worden vermeden, **zodat ook Refit in acht wordt genomen**. Waar passend **moeten** in deze vereisten ook meetbare indicatoren worden opgenomen als basis voor de evaluatie van de effecten van het instrument op het terrein. **De resultaten van die evaluatie moeten worden opgenomen in een jaarlijks geconsolideerd verslag dat door de Commissie wordt opgesteld op basis van de door de lidstaten verstrekte gegevens. In het verslag moet een overzicht worden gegeven van de resterende belemmeringen in de lidstaten voor de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen van het programma en de aanpak van de in artikel 7, lid 2 bis, genoemde prioritaire thema's evenals suggesties voor beste praktijken. Daarnaast moet de Commissie een tussentijdse en een eindevaluatie van het programma verrichten. Zowel de jaarverslagen als de evaluatieverslagen moeten op een speciale website publiekelijk toegankelijk worden gemaakt.**
- (15 bis) **De Commissie moet een tweejaarlijks seminar organiseren met twee vertegenwoordigers van de begunstigde lidstaten om kwesties te bespreken en mogelijke verbeteringen voor te stellen in verband met de thema's van het programma en met name de uitwisseling van informatie tussen de belastingdiensten. De deelnemers aan het seminar zijn respectievelijk een vertegenwoordiger van de directie van de belastingdiensten, een vertegenwoordiger van een vakbond van medewerkers van de belastingdienst, en een vertegenwoordiger van het Europees Parlement en de Raad.**
- (16) Om op passende wijze in te spelen op veranderingen in de fiscale beleidsprioriteiten, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen om de lijst van indicatoren waarmee de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van het programma wordt gemeten, te wijzigen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven. Met name om te zorgen voor gelijke

¹² Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen, ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van gedelegeerde handelingen.

- (17) Overeenkomstig het Financieel Reglement, Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹³, en Verordeningen (EG, Euratom) nr. 2988/95¹⁴, (Euratom, EG) nr. 2185/96¹⁵ en (EU) 2017/1939¹⁶ van de Raad moeten de financiële belangen van de Unie worden beschermd door evenredige maatregelen, daaronder begrepen voorkoming, opsporing, correctie en onderzoek van onregelmatigheden en fraude, terugvordering van verloren gegane, onverschuldigd betaalde of onjuist bestede financiële middelen alsmede, in voorkomend geval, oplegging van administratieve sancties. In het bijzonder kan het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 administratieve onderzoeken, daaronder begrepen controles en verificaties ter plaatse, uitvoeren om vast te stellen of er sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad. Overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1939 kan het Europees Openbaar Ministerie (EOM) overgaan tot onderzoek en vervolging van fraude en andere strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad in de zin van Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad. Personen of entiteiten die middelen van de Unie ontvangen, moeten overeenkomstig het Financieel Reglement ten volle meewerken aan de bescherming van de financiële belangen van de Unie, de nodige rechten en toegang verlenen aan de Commissie, OLAF, het EOM en de Europese Rekenkamer alsmede ervoor zorgen dat

¹³ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1).

¹⁴ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1).

¹⁵ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

¹⁶ Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("EOM") (PB L 283 van 31.10.2017, blz. 1).

derden die betrokken zijn bij de uitvoering van middelen van de Unie, gelijkwaardige rechten verlenen.

- (18) De horizontale financiële regels die het Europees Parlement en de Raad op grond van artikel 322 *VWEU* hebben vastgesteld, zijn op deze verordening van toepassing. Deze regels zijn neergelegd in het Financieel Reglement en bepalen met name de procedure voor het opstellen en uitvoeren van de begroting door middel van subsidies, aanbestedingen, prijzen, indirecte uitvoering¹⁷, en voorzien in controles op de verantwoordelijkheid van financiële actoren. De op basis van artikel 322 *VWEU* vastgestelde regels hebben ook betrekking op de bescherming van de begroting van de Unie in geval van algemene tekortkomingen ten aanzien van de rechtsstaat in de lidstaten, aangezien de eerbiediging van de rechtsstaat een essentiële basisvoorwaarde is voor een goed financieel beheer en effectieve EU-financiering.
- (19) De in deze verordening bedoelde financieringsvormen en uitvoeringsmethoden moeten worden gekozen op basis van de mogelijkheden die zij bieden voor het verwezenlijken van de specifieke doelstellingen van de acties en voor het behalen van resultaten, waarbij met name rekening wordt gehouden met de kosten van controles, de administratieve lasten en het verwachte risico van niet-naleving. Daarbij moet het gebruik van vaste bedragen, financiering op basis van een vast percentage en eenheidskosten worden overwogen, alsmede niet aan kosten gekoppelde financiering als bedoeld in artikel 125, lid 1, van het Financieel Reglement. ***De dekking van de reiskosten moet een prioriteit zijn, zodat de deelname van nationale deskundigen aan gezamenlijke acties gewaarborgd is.***
- (20) Daar de doelstelling van deze verordening niet voldoende door de afzonderlijke lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang en de gevolgen ervan, beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (21) Deze verordening vervangt Verordening (EU) nr. 1286/2013 van het Europees Parlement en de Raad, die derhalve moet worden ingetrokken,

¹⁷ Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2017 betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt (PB L 198 van 28.7.2017, blz. 29).

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze verordening wordt het Fiscalis-programma voor samenwerking op het gebied van belastingen (het "programma") vastgesteld.
2. In deze verordening worden de doelstellingen van het programma, de begroting voor de periode 2021-2027, de vormen van financiering door de Unie alsmede de regels voor de verstrekking van die financiering vastgelegd.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "belastingen": aangelegenheden, daaronder begrepen de inrichting, uitvoering, handhaving en naleving, met betrekking tot de volgende belastingen en rechten:
 - a) belasting over de toegevoegde waarde zoals bepaald in Richtlijn 2006/112/EG¹⁸ van de Raad;
 - b) accijnzen op alcohol zoals bepaald in Richtlijn 92/83/EEG¹⁹ van de Raad;
 - c) accijnzen op tabaksproducten zoals bepaald in Richtlijn 2011/64/EU²⁰ van de Raad;

¹⁸ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1);

¹⁹ Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316 van 31.10.1992, blz. 21).

²⁰ Richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabricaten (PB L 176 van 5.7.2011, blz. 24).

- d) belastingen op energieproducten en elektriciteit zoals bepaald in Richtlijn 2003/96/EG²¹ van de Raad;
 - e) andere belastingen en rechten zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), van Richtlijn 2010/24/EU²² van de Raad, met inbegrip van vennootschapsbelastingen, voor zover zij van belang zijn voor de eengemaakte markt en de administratieve samenwerking tussen de lidstaten;
- (2) "belastingautoriteiten": de voor belastingheffing of voor belastinggerelateerde taken bevoegde overheden en andere lichamen;
 - (3) "Europese elektronische systemen": de elektronische systemen die noodzakelijk zijn voor de belastingheffing en voor de uitvoering van de missie van de belastingautoriteiten;
 - (4) "derde land": een land dat geen lid van de Unie is;
- (4 bis) "minst ontwikkeld land": een derde land dat een laag-inkomensland is en dat kampt met ernstige structurele belemmeringen voor duurzame ontwikkeling als gedefinieerd door de Verenigde Naties.***

Artikel 3

Doelstellingen van het programma

1. De algemene doelstellingen van het programma bestaan erin de belastingautoriteiten en de belastingheffing te ondersteunen om de werking van de eengemaakte markt te verbeteren, ***eerlijke concurrentie in*** de Unie te bevorderen en de financiële en economische belangen van de Unie en haar lidstaten te beschermen, ***onder meer door belastingfraude, belastingontduiking en agressieve belastingplanning te bestrijden en de belastinginning te verbeteren.***
2. De specifieke doelstellingen van het programma bestaan erin het fiscale beleid ***en de uitvoering ervan te bevorderen,*** en de fiscale samenwerking, ***de uitwisseling van***

²¹ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51).

²² Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (PB L 84 van 31.3.2010, blz. 1).

belastinginformatie en de bestuurlijke capaciteitsopbouw te ondersteunen, met inbegrip van competentieontwikkeling en ontwikkeling en exploitatie van de Europese elektronische systemen, ***alsook de geleidelijke modernisering van de rapportage- en auditinstrumenten, die in alle lidstaten op uniforme wijze moet worden toegepast. Het programma helpt belastingdiensten daarnaast om de uitvoering van de Unie-richtlijnen inzake belastingheffing te bevorderen en te verbeteren, en de werknemers van deze diensten hiervoor op te leiden.***

Artikel 4

Begroting

1. De financiële middelen voor de uitvoering van het programma voor de periode 2021-2027 bedragen ***300 miljoen EUR in prijzen van 2018 ofwel 339 miljoen EUR in lopende prijzen.***
2. Het in lid 1 bedoelde bedrag kan ***onder andere*** uitgaven dekken voor werkzaamheden op het gebied van voorbereiding, toezicht, controle, audit en evaluatie alsmede andere werkzaamheden voor het beheer van het programma en de beoordeling van de verwezenlijking van de doelstellingen ervan. Het kan bovendien uitgaven dekken met betrekking tot studies ***en ander relevant schriftelijk materiaal***, vergaderingen van deskundigen, informatie- en communicatieacties, voor zover zij verband houden met de doelstellingen van het programma, alsmede uitgaven in verband met informatietechnologienetwerken voor informatieverwerking en -uitwisseling, daaronder begrepen institutionele informatietechnologie-instrumenten, en andere uitgaven voor technische en administratieve bijstand die nodig is voor het beheer van het programma.

Artikel 5

Met het programma geassocieerde derde landen

Het programma staat open voor deelname van de volgende derde landen:

- a) toetredingslanden, kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaten, in overeenstemming met de algemene beginselen en algemene voorwaarden voor deelname van die landen aan programma's van de Unie zoals vastgesteld in de desbetreffende kaderovereenkomsten en besluiten van de Associatieraad, of in soortgelijke overeenkomsten, alsmede in

overeenstemming met de specifieke voorwaarden die zijn vastgesteld in overeenkomsten tussen de Unie en die landen;

- b) landen die onder het Europees nabuurschapsbeleid vallen, in overeenstemming met de algemene beginselen en algemene voorwaarden voor deelname van die landen aan programma's van de Unie zoals vastgesteld in de desbetreffende kaderovereenkomsten en besluiten van de Associatieraad, of in soortgelijke overeenkomsten, alsmede in overeenstemming met de specifieke voorwaarden die zijn vastgesteld in overeenkomsten tussen de Unie en die landen, mits de toepasselijke wetgeving en bestuurlijke methoden in deze landen voldoende zijn aangepast aan die in de Unie;
- c) andere derde landen, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in een specifieke overeenkomst betreffende de deelname van het derde land aan programma's van de Unie, op voorwaarde dat die overeenkomst:
- een billijk evenwicht waarborgt tussen de bijdragen van en de voordelen voor het derde land dat aan programma's van de Unie deelneemt;
 - de voorwaarden voor deelname aan de programma's vaststelt, met inbegrip van de berekening van de financiële bijdragen aan afzonderlijke programma's en de administratieve kosten ervan. Deze bijdragen worden aangemerkt als bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 21, lid 5, van het Financieel Reglement;
 - het derde land geen beslissingsbevoegdheid ten aanzien van het programma verleent;
 - de rechten van de Unie om naar een goed financieel beheer te streven en haar financiële belangen te beschermen, waarborgt.

Op voorwaarde dat prioritaire thema's volledig zijn gefinancierd, worden minst ontwikkelde landen aangemoedigd om aan het programma deel te nemen in overeenstemming met de beginselen van beleidscoherentie voor ontwikkeling en de voorwaarden die zijn vastgesteld in de specifieke overeenkomsten tussen deze landen en de Unie betreffende de deelname van deze landen aan het programma. Onverminderd lid 1, onder c), zijn aan de deelname van minst ontwikkelde landen aan het programma geen kosten verbonden en is deze deelname gericht op de verwezenlijking van internationale doelstellingen op het gebied van belasting, zoals automatische

uitwisseling van belastinginformatie. De specifieke overeenkomst waarborgt de rechten van de Unie om naar een goed financieel beheer te streven en haar financiële belangen te beschermen.

Artikel 6

Uitvoering en vormen van EU-financiering

1. Het programma wordt uitgevoerd in direct beheer in overeenstemming met het Financieel Reglement.
2. In het kader van het programma kan financiering worden verstrekt in een van de vormen als vastgesteld in het Financieel Reglement, met name subsidies, prijzen, aanbestedingen en vergoeding van reis- en verblijfkosten van externe deskundigen.

HOOFDSTUK II

SUBSIDIABILITEIT

Artikel 7

In aanmerking komende acties

1. Alleen acties voor de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen komen in aanmerking voor financiering.
2. De in lid 1 bedoelde acties omvatten:
 - a) bijeenkomsten en soortgelijke ad-hoc-evenementen;
 - b) projectgebaseerde gestructureerde samenwerking, ***met inbegrip van inspecties ter plaatse en gezamenlijke controles***; [Ams 2 en 3]
 - c) acties ten behoeve van IT-capaciteitsopbouw, met name de ontwikkeling en exploitatie van Europese elektronische systemen, ***of ten behoeve van de vaststelling van gemeenschappelijke registers***;
 - d) acties ten behoeve van competentieontwikkeling en capaciteitsopbouw;
 - e) ondersteunende en andere acties, daaronder begrepen:

- (1) studies *en ander relevant schriftelijk materiaal*;
- (2) innoverende activiteiten, met name proof-of-concepts, proefprojecten en prototype-ontwikkeling;
- (3) gezamenlijk ontwikkelde communicatieacties;
- (4) alle andere *relevante* acties waarin de in artikel 13 bedoelde werkprogramma's voorzien, die nodig zijn ter verwezenlijking of ter ondersteuning van de in artikel 3 genoemde doelstellingen.

In bijlage 1 is een niet-uitputtende lijst opgenomen van mogelijke vormen van *relevante* acties als bedoeld onder a), b) en d).

2 bis. *De in lid 1 genoemde acties bestrijken de volgende lijst met prioritaire thema's:*

- a) het dichten van mazen in de daadwerkelijke uitvoering van Richtlijn 2011/16/EU²³, als gewijzigd;*
- b) de doeltreffende informatie-uitwisseling, inclusief groepsverzoeken, en de ontwikkeling van een gebruiksvriendelijk formaat, rekening houdend met initiatieven op internationaal niveau;*
- c) het wegnemen van obstakels voor grensoverschrijdende samenwerking;*
- d) het wegnemen van obstakels voor toegankelijkheid van informatie over uiteindelijk begunstigden uit hoofde van Richtlijn 2011/16/EU, als gewijzigd;*
- e) de bestrijding van grensoverschrijdende btw-fraude;*
- f) de uitwisseling van beste praktijken inzake de terugvordering van belastingen, inclusief belastingen die niet zijn betaald in overeenstemming met de Europese richtlijn betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden;*

²³ Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1).

g) de tenuitvoerlegging van geharmoniseerde nationale IT-instrumenten teneinde gemeenschappelijke interfaces te ontwikkelen die de onderlinge koppeling van nationale IT-systemen mogelijk maken.

3. Acties bestaande in de ontwikkeling en exploitatie van aanpassingen of uitbreidingen van de gemeenschappelijke componenten van de Europese elektronische systemen met het oog op samenwerking met derde landen die niet met het programma geassocieerd zijn, of internationale organisaties komen in aanmerking voor financiering wanneer zij van belang zijn voor de Unie. De Commissie treft de nodige administratieve regelingen, die kunnen voorzien in een financiële bijdrage van de betrokken derde partijen aan deze acties.
4. Wanneer een actie ten behoeve van IT-capaciteitsopbouw als bedoeld in lid 2, onder c), betrekking heeft op de ontwikkeling en exploitatie van een Europees elektronisch systeem, komen uitsluitend de kosten in verband met de aan de Commissie toevertrouwde verantwoordelijkheden overeenkomstig artikel 11, lid 2, in aanmerking voor financiering uit het programma. De lidstaten dragen de kosten in verband met de aan hen toevertrouwde verantwoordelijkheden overeenkomstig artikel 11, lid 3.

Artikel 8

Deelname van externe deskundigen

1. Wanneer dit ten goede komt van de verwezenlijking van de acties waarmee de in artikel 3 genoemde doelstellingen ten uitvoer worden gelegd, kunnen vertegenwoordigers van overheidsinstanties, ook van derde landen die niet met het programma geassocieerd zijn overeenkomstig artikel 5 ***en, in voorkomend geval***, vertegenwoordigers van internationale en andere relevante organisaties, van marktdeelnemers en organisaties die marktdeelnemers vertegenwoordigen, en van het maatschappelijk middenveld als externe deskundigen deelnemen aan acties die in het kader van het programma worden opgezet. ***De Commissie beoordeelt onder meer de onpartijdigheid van deze externe deskundigen, ziet erop toe dat er geen belangenconflicten bestaan met hun professionele verantwoordelijkheden en besluit op ad hoc-basis, al naargelang de behoefte, over hun deelname.***
2. De kosten van de in lid 1 bedoelde externe deskundigen komen in aanmerking voor vergoeding uit hoofde van het programma in overeenstemming met de bepalingen van artikel 238 van het Financieel Reglement.

3. De externe deskundigen worden door de Commissie *via een transparante en evenwichtige procedure* geselecteerd op basis van hun vaardigheden, ervaring en kennis met betrekking tot de specifieke actie, *en hun vermogen om een bijdrage aan die actie te leveren. De Commissie draagt zorg voor een evenwichtige vertegenwoordiging van alle belanghebbende partijen. Zij licht toe of de externe deskundigen namens zichzelf of namens een andere organisatie of marktdeelnemer deelnemen. De lijst van externe deskundigen wordt openbaar gemaakt op de website van de Commissie.*

HOOFDSTUK III

SUBSIDIES

Artikel 9

Toekenning, complementariteit en gecombineerde financiering

1. Subsidies in het kader van het programma worden toegekend en beheerd in overeenstemming met titel VIII van het Financieel Reglement.
2. Aan een actie waaraan in het kader van een ander programma van de Unie een bijdrage is toegekend, kan ook een bijdrage worden toegekend uit hoofde van dit programma, op voorwaarde dat de bijdrage niet dezelfde kosten dekt. De regels van elk programma van de Unie dat een bijdrage levert, zijn van toepassing op de respectievelijke bijdrage ervan aan de actie. De cumulatieve financiering bedraagt niet meer dan de totale subsidiabele kosten van de actie, en de ondersteuning vanuit de verschillende programma's van de Unie kan pro rata worden berekend overeenkomstig de documenten waarin de voorwaarden voor ondersteuning zijn vastgelegd.
3. In overeenstemming met artikel 198, onder f), van het Financieel Reglement worden de subsidies toegekend zonder oproep tot het indienen van voorstellen wanneer de in aanmerking komende entiteiten belastingautoriteiten zijn van de lidstaten en van de derde landen die met het programma zijn geassocieerd als bedoeld in artikel 5 van deze verordening, mits aan de in dat artikel gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 10

Medefinancieringspercentage

1. In afwijking van artikel 190 van het Financieel Reglement kan het programma tot 100 % van de subsidiabele kosten van een actie financieren.
2. Het toepasselijke medefinancieringspercentage wanneer voor acties subsidieverlening vereist is, wordt vastgesteld in de in artikel 13 bedoelde meerjarige werkprogramma's.

HOOFDSTUK IV

SPECIFIEKE BEPALINGEN BETREFFENDE ACTIES VOOR IT-CAPACITEITSOPBOUW

Artikel 11

Verantwoordelijkheden

1. De Commissie en de lidstaten dragen samen zorg voor de ontwikkeling en de exploitatie, daaronder begrepen ontwerp, specificatie, conformiteitsbeoordeling, uitrol, onderhoud, ontwikkeling, beveiliging, kwaliteitsborging en kwaliteitsbewaking, van de Europese elektronische systemen die in het in artikel 12 genoemde strategische meerjarenplan voor belastingen zijn opgenomen.
2. De Commissie draagt met name zorg voor:
 - a) de ontwikkeling en exploitatie van gemeenschappelijke componenten zoals vastgelegd in het in artikel 12 genoemde strategische meerjarenplan voor belastingen;
 - b) de algehele coördinatie van de ontwikkeling en exploitatie van Europese elektronische systemen met het oog op de werking, interconnectiviteit en voortdurende verbetering alsook de synchrone implementatie ervan;
 - c) de coördinatie op Unieniveau van Europese elektronische systemen met het oog op de bevordering en implementatie ervan op nationaal niveau;

- d) de coördinatie van de ontwikkeling en exploitatie van Europese elektronische systemen wat betreft de wisselwerking met derde landen, met uitzondering van acties die worden opgezet om aan nationale vereisten te voldoen;
- e) de coördinatie van Europese elektronische systemen met andere relevante acties op het gebied van e-overheid op Unieniveau.

e bis) de coördinatie van de op nationaal niveau toegepaste fraudebestrijdingsmaatregelen door op Unieniveau vast te stellen wat de nationale beste praktijken zijn en hierover informatie te verstrekken.

3. De lidstaten dragen met name zorg voor:

- a) de ontwikkeling en exploitatie van nationale componenten zoals vastgelegd in het in artikel 12 genoemde strategische meerjarenplan voor belastingen;
- b) de coördinatie van de ontwikkeling en exploitatie van de nationale componenten van Europese elektronische systemen op nationaal niveau;
- c) de coördinatie van Europese elektronische systemen met andere relevante acties op het gebied van e-overheid op nationaal niveau;
- d) de regelmatige verstrekking van informatie aan de Commissie over de maatregelen die zij hebben genomen om hun respectieve autoriteiten of marktdeelnemers in staat te stellen ten volle gebruik te maken van de Europese elektronische systemen;
- e) de implementatie van Europese elektronische systemen op nationaal niveau.

Artikel 12

Strategisch meerjarenplan voor belastingen (MASP-T)

1. De Commissie stelt een strategisch meerjarenplan voor belastingen op en werkt dit regelmatig bij; het plan bevat een lijst van alle taken die van belang zijn voor de ontwikkeling en exploitatie van Europese elektronische systemen, waarbij elk systeem, of onderdeel ervan, is ingedeeld als:
 - a) een gemeenschappelijke component: een component van de Europese elektronische systemen die op Unieniveau ontwikkeld is en voor alle lidstaten beschikbaar is, dan

wel door de Commissie als gemeenschappelijk is aangemerkt om redenen van efficiency, veiligheid en rationalisering;

- b) een nationale component: een component van de Europese elektronische systemen die op nationaal niveau ontwikkeld is en beschikbaar is in de lidstaat die hem heeft gecreëerd of daaraan heeft bijgedragen;
 - c) of een combinatie van beide componenten.
2. Het strategische meerjarenplan voor belastingen omvat ook innovatie- en proefprojecten alsook de ondersteunende methodologieën en instrumenten met betrekking tot de Europese elektronische systemen.
 3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de voltooiing van elke taak die hen in het kader van het in lid 1 bedoelde strategische meerjarenplan voor belastingen is toevertrouwd. Zij brengen ook regelmatig verslag uit bij de Commissie over de vorderingen die zij met hun ***uit het gehele programma voortvloeiende*** taken maken.
 4. De lidstaten doen de Commissie uiterlijk op 31 maart een jaarlijks voortgangsverslag over de uitvoering van het in lid 1 bedoelde strategische meerjarenplan voor belastingen toekomen over het tijdvak 1 januari - 31 december van het voorgaande jaar. Deze jaarlijkse verslagen worden gebaseerd op een vooraf vastgesteld model. ***In de jaarlijkse voortgangsverslagen brengen de lidstaten verslag uit over de belemmeringen voor de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen van het programma en de aanpak van de in artikel 7, lid 2 bis, genoemde prioritaire thema's en doen zij suggesties voor beste praktijken.***
 5. De Commissie stelt uiterlijk op 31 oktober op basis van de in lid 4 bedoelde jaarlijkse verslagen van de lidstaten een geconsolideerd verslag op met een evaluatie van de door de lidstaten en de Commissie geboekte vorderingen bij de uitvoering van het in lid 1 bedoelde plan, ***alsook van de vorderingen bij de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen van het programma en de aanpak van de in artikel 7, lid 2 bis, genoemde prioritaire thema's. Om de gemaakte vorderingen te beoordelen, brengt de Commissie in haar geconsolideerd jaarlijks verslag de resterende belemmeringen in de lidstaten voor de verwezenlijking van de in artikel 3 genoemde doelstellingen van het programma en de aanpak van de in artikel 7, lid 2 bis, genoemde prioritaire thema's in kaart en doet zij***

suggesties voor beste praktijken. Het geconsolideerde jaarlijks verslag van de Commissie wordt openbaar gemaakt op een speciale website van de Commissie en dient als basis voor de in artikel 13 bedoelde toekomstige meerjarige werkprogramma's en voor de in artikel 15 bedoelde evaluatieverslagen.

HOOFDSTUK V

PROGRAMMERING, TOEZICHT, EVALUATIE EN CONTROLE

Artikel 13

Werkprogramma

1. Het programma wordt uitgevoerd door middel van meerjarige werkprogramma's als bedoeld in artikel 108 van het Financieel Reglement.
2. De meerjarige werkprogramma's worden door de Commissie vastgesteld door middel van **gedelegeerde handelingen**. Die **gedelegeerde handelingen** worden volgens de in artikel 17 bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 14

Toezicht en verslaglegging

1. Indicatoren om verslag uit te brengen over de door het programma geboekte vooruitgang bij het verwezenlijken van de in artikel 3 vermelde specifieke doelstellingen zijn vastgesteld in bijlage 2.
2. Om te garanderen dat de door het programma geboekte vooruitgang bij het verwezenlijken van de doelstellingen ervan doeltreffend wordt beoordeeld, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 17 om bijlage 2 te wijzigen teneinde zo nodig de indicatoren te herzien of te vervolledigen, en om deze verordening aan te vullen met bepalingen inzake de opstelling van een toezichts- en evaluatiekader.
3. Het prestatieverslagleggingssysteem waarborgt dat de gegevens voor het monitoren van de uitvoering en de resultaten van het programma op efficiënte en doeltreffende wijze en

tijdig worden verzameld. Daartoe worden evenredige rapportagevereisten opgelegd aan de ontvangers van middelen van de Unie.

Artikel 15

Evaluatie

1. Evaluaties worden tijdig uitgevoerd zodat zij in de besluitvorming kunnen worden meegenomen. ***De evaluaties worden door de Commissie op een speciale website openbaar gemaakt.***
2. De tussentijdse evaluatie van het programma wordt uitgevoerd zodra voldoende informatie over de uitvoering van het programma beschikbaar is, doch uiterlijk ***drie*** jaar nadat met de uitvoering van het programma is begonnen.
3. Aan het einde van de uitvoering van het programma, doch uiterlijk ***een*** jaar na afloop van de in artikel 1 genoemde periode, verricht de Commissie een eindevaluatie van het programma.
4. De Commissie deelt de conclusies van de evaluaties tezamen met haar opmerkingen mee aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Artikel 16

Audits en onderzoeken

Wanneer een derde land deelneemt aan het programma uit hoofde van een besluit in het kader van een internationale overeenkomst of op grond van enig ander rechtsinstrument, verleent dat derde land de nodige rechten en toegang aan de bevoegde ordonnateur, aan het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en aan de Europese Rekenkamer, zodat zij hun respectieve bevoegdheden ten volle kunnen uitoefenen. In het geval van OLAF omvatten deze rechten het recht om onderzoeken, waaronder controles en verificaties ter plaatse, uit te voeren, overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF).

HOOFDSTUK VI

UITOEFENING VAN DE BEVOEGDHEIDSDELEGATIE EN COMITÉPROCEDURE

Artikel 17

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in **artikel 13, lid 2, en** artikel 14, lid 2, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend tot en met 31 december 2028.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de **in artikel 13, lid 2, en** artikel 14, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig **artikel 13, lid 2, en** artikel 14, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 18

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, het "Comité Fiscalis-programma" genoemd. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

HOOFDSTUK VII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 19

Informatie, communicatie en publiciteit

1. De ontvangers van financiering van de Unie erkennen de oorsprong van en geven zichtbaarheid aan de financiering van de Unie (met name wanneer zij de acties en de resultaten ervan promoten) door meerdere doelgroepen, waaronder de media en het grote publiek, doelgericht en op samenhangende, doeltreffende en evenredige wijze te informeren.
2. De Commissie voert informatie- en communicatieacties uit met betrekking tot het programma alsmede de acties en de resultaten ervan. De aan het programma toegewezen financiële middelen dragen tevens bij aan de communicatie over de politieke prioriteiten van de Unie, voor zover zij verband houden met de in artikel 3 bedoelde doelstellingen.

Artikel 20

Intrekking

Verordening (EU) nr. 1286/2013 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2021.

Artikel 21

Overgangsbepalingen

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de voortzetting of de wijziging van de betrokken acties tot de afsluiting ervan op grond van Verordening (EU) nr. 1286/2013, die op de betrokken acties van toepassing blijft totdat zij worden afgesloten.
2. De financiële middelen voor het programma kunnen eveneens de uitgaven dekken voor noodzakelijke technische en administratieve bijstand om de overgang te waarborgen tussen het programma en de maatregelen die zijn vastgesteld in het kader van het voorgaande programma, Verordening (EU) nr. 1286/2013.
3. Zo nodig kunnen voor het beheer van acties die op 31 december 2027 nog niet zijn voltooid, ook na 2027 kredieten ter dekking van de in artikel 4, lid 2, bedoelde uitgaven in de begroting worden opgenomen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE 1

Niet-uitputtende lijst van mogelijke vormen van acties als bedoeld in artikel 7, lid 2, eerste alinea, onder a), b) en d)

Acties als bedoeld in artikel 7, lid 2, eerste alinea, onder a), b) en d), kunnen onder meer de volgende vorm aannemen:

a) wat bijeenkomsten en soortgelijke ad-hoc evenementen betreft:

- seminars en workshops, waaraan doorgaans alle landen deelnemen, met presentaties, intensieve discussies en activiteiten met betrekking tot een specifiek onderwerp;
- werkbezoeken, die worden opgezet om ambtenaren in staat te stellen deskundigheid of kennis inzake fiscaal beleid te verwerven of te vergroten;
- aanwezigheid in de administratiekantoren en deelname aan administratieve onderzoeken;

b) wat gestructureerde samenwerking betreft:

- projectgroepen, gewoonlijk bestaande uit een beperkt aantal landen, die actief zijn gedurende een beperkte tijd om te streven naar een vooraf bepaald doel met een welomschreven resultaat, daaronder begrepen coördinatie of benchmarking;
- taskforces, die een gestructureerde vorm van samenwerking vormen, met een tijdelijk of permanent karakter, waarin deskundigheid wordt samengebracht om taken op specifieke terreinen uit te voeren of operationele activiteiten te verrichten, eventueel met de steun van onlinesamenwerkingsdiensten, administratieve bijstand en faciliteiten op het gebied van infrastructuur en apparatuur;
- multilaterale of gelijktijdige controle, zijnde de gecoördineerde controle van de belastingsituatie van een of meer verbonden belastingplichtigen door twee of meer staten, inclusief ten minste twee lidstaten, die gemeenschappelijke of complementaire belangen hebben;
- gezamenlijke audit, zijnde de gezamenlijke controle van de belastingsituatie van een of meer verbonden belastingplichtigen door één controleteam van twee of meer staten, inclusief ten minste twee lidstaten, die gemeenschappelijke of complementaire belangen hebben;
- iedere ander vorm van administratieve samenwerking, vastgesteld bij Richtlijn 2011/16/EU, Verordening (EU) nr. 904/2010, Verordening (EU) nr. 389/2012 of Richtlijn 2010/24/EU;

d) wat acties ten behoeve van competentieontwikkeling en capaciteitsopbouw betreft:

- gemeenschappelijke opleiding of ontwikkeling van e-learning ter ondersteuning van de vereiste beroepsbekwaamheid en vakkennis op het gebied van belastingen;

- technische ondersteuning, die ertoe strekt de administratieve procedures te verbeteren, de bestuurlijke capaciteit te versterken en de werkwijzen en processen bij de belastingdiensten te verbeteren door goede praktijken op te zetten en uit te wisselen.

BIJLAGE 2

Indicatoren

Specifieke doelstelling: ondersteuning van fiscaal beleid, fiscale samenwerking en bestuurlijke capaciteitsopbouw, daaronder begrepen competentieontwikkeling en ontwikkeling en exploitatie van Europese elektronische systemen.

1. Capaciteitsopbouw (bestuurlijke capaciteit, competenties en IT-capaciteit):

1. index van de toepassing en uitvoering van Unierecht en -beleid (aantal in het kader van het programma op dit gebied opgezette acties en naar aanleiding van deze acties geformuleerde aanbevelingen);
2. leerindex (gebruikte leermodules; aantal ambtenaren dat een opleiding heeft gevolgd; door de deelnemers gegeven kwaliteitsscore)
3. beschikbaarheid van Europese elektronische systemen (uitgedrukt in tijdspercentage);
4. beschikbaarheid van het gemeenschappelijk communicatienetwerk (uitgedrukt in tijdspercentage);
5. vereenvoudigde IT-procedures voor de nationale overheidsdiensten en de marktdeelnemers (aantal geregistreerde marktdeelnemers, aantal aanvragen en aantal raadgevingen in de verschillende, door het programma gefinancierde IT-systemen);

2. Uitwisseling van kennis en networking:

6. index van de degelijkheid van de samenwerking (mate waarin networking heeft plaatsgevonden, aantal face-to-facebijeenkomsten, aantal onlinesamenwerkingsgroepen);
7. index van beste praktijken en richtsnoeren (aantal in het kader van het programma op dit gebied opgezette acties; percentage belastingdiensten dat gebruik heeft gemaakt van een met steun van het programma ontwikkeld(e) werkpraktijk/richtsnoer);

2 bis. Aanvullende indicatoren:

1. *tijdens gezamenlijke controles geïnde inkomsten bij de bestrijding van belastingfraude, belastingontduiking en agressieve belastingplanning;*
2. *voor elke lidstaat het aantal ingediende, ontvangen en beantwoorde verzoeken om administratieve en juridische samenwerking.*